

چارچوب پیشنهادی مرکز پژوهش‌ها در مورد
چگونگی بررسی و تصویب برنامه دوم توسعه در
مجلس شورای اسلامی

■ دو گام اصولی برای تصویب برنامه دوم

مهندس مرتضی نبوی

اشاره:

مهندس مرتضی نبوی، قائم مقام مرکز پژوهشها و نسبتمند تهران در مجلس شورای اسلامی علی سخنرانی در سینماهادواری مدرس که تحت عنوان چارچوب برای ارزیابی برنامه دوم ارائه کرد، دستاوردهای پژوهشی مرکز را در زمینه چگونگی رسیدگی و تصویب برنامه دوم توسعه تشریح نمود.

مهندس نبوی تأکید کرد که برای جلوگیری از ایجاد ابهام در تفسیر و تغییر واژه‌های مورد استفاده در برنامه و پویایی ایجاد تفاوت نظر احتمالی بین نهیه کنندگان، تصویب کنندگان، معربان و ارزیابان برنامه، ضروری است که واژه‌های تخصصی برنامه، دقتاً مشخص و تعریف شده و در اختیار سطح گوناگون نظام برنامه قرار گیرد.

مهندس نبوی با توجه به نیجه مطالعات پژوهشگران در مورد نحوه بررسی و تصویب قانون برنامه دوم در مجلس، پیشنهاد نمود که برنامه دوم در دو مرحله به ارزیابی و تصویب بررس و دولت پس از تصویب بخش اول برنامه، مرحله دوم را تهیه و در اختیار مجلس قرار دهد.

وی مرحله اول شامل ارزیابی جامع برنامه اول، بررسی مدل اقتصادی کلان برنامه دوم، برآوردهای مالی، فزیکی و نیروی انسانی، تعیین اهداف کیفی و کمی برنامه، تعیین استراتژی‌ها و سیاستهای کلان برنامه، تعیین هوایط تخصیص و سازمانی دهنی نظام ارزشیابی جامع را برآورد. وی در مرحله دوم ضمن تأکید بر لزوم مرور بر وضعیت موجود هر بخش، توجه به مدل اقتصادی، اهداف کیفی و کمی در بخش استراتژی‌های توسعه بخشها، برنامه زیربخشها و توجیه اقتصادی و مالی طرحهای عده را مورد تأکید قرار داد.

آنچه درین می‌آید چیزهایی است از سخنان آقای مهندس نبوی در نخستین سمینار اداری مدرس ارائه شده است.

اختیار مجلس شورای اسلامی قرار گیرد.
بین ترتیب که دولت پس از تصویب
مرحله اول برنامه توسط مجلس، مرحله
دوم برنامه را تهیه در اختیار مجلس قرار
می دهد.

در مرحله اول گامهای زیر برداشته
می شود:

- ارزیابی جامع برنامه اول،
دستاوردها و تنگناها.
- بررسی مدل اقتصادی کلان برنامه
دوم شامل: فرضیات مدل برنامه، روابط
رفتاری (متغیرهای درونزا و برونزا)،
محدودیت‌های مدل، روابط میان متغیرها،
متدولوژی مدلسازی، مدلهای خطی و غیر
خطی، روش‌های تخمین، چوایی نرخهای
رشد تعیین شده بعنوان هدف.
- برآورد منابع مالی، فیزیکی و
نیروی انسانی شامل: نفت، قیمت و مقدار
تولید آن، مالیات و سایر درآمدهای
پیش‌بینی شده، ارزیابی روش‌ها و فرضیات
برآورد درآمدهای دولت در زمینه نفت و
گاز، ارزیابی معافیت‌ها و نرخهای مالیاتی،
پایه مالیاتی، مالیات برآرزوی افزوده و
استخراج نسبت‌های مالیات غیر مستقیم،
مالیات مستقیم و کل مالیات به GDP،
تعیین درآمدهای سایر بویژه درآمدهای
ناشی از فروش ارز در داخل، نسبت سایر
درآمدها به GDP و مشخص نمودن سیستم
وصول مالیات و نظام مالیاتی، کسر بودجه
صفر و ارزیابی امکانات نیروی انسانی.
- تعیین اهداف کیفی و کمی برنامه:

به منظور حصول هم زبانی بین کلیه
دست‌اندرکاران نظام برنامه‌ریزی و اجرای
برنامه ضروری است کلیه اصطلاحات و
واژه‌های تخصصی برنامه دقیقاً مشخص و
تعریف شده و در اختیار سطوح گوناگون
نظام برنامه‌ریزی قرار گیرد. این فعالیت
موجب خواهد شد که تهیه کنندگان،
تصویب کنندگان، مجریان و ارزیابان برنامه
به کار خویش اشراف یابند در تفسیر و تعبیر
واژه‌ها و اصطلاحات تخصصی، موجب
خدشه‌دار شدن وظایف و مستلزماتشود.
علاوه بر این، این هم زبانی موجب تسريع
در انجام مراحل فرایند برنامه خواهد شد و
برنامه را از دقت بیشتری برخوردار خواهد
ساخت. واژه‌های مورد نظر، عمدتاً عبارتند
از:

هدف، استراتژی کلان و بخشی،
سیاست، خط مشی، دستورالعمل اجرائی،
طرح، پروژه، مناطق محروم، بخش‌های
اقتصادی، ساختار اقتصادی، بودجه، برنامه،
تنگناهای ساختاری، خصوصی‌سازی،
تمرکزدائی، تعدیل اقتصادی،
محرومیت‌زادائی، مقررات زدائی، بارتکفل،
خودکفایی، خوداتکانی، استقلال اقتصادی،
تعادل و عدم تعادل، تکنولوژی و انتقال
تکنولوژی، یوزانس، بسای بک،
سرمایه‌گذاری مشترک، استقراض داخلی و
خارجی، دیون ملی، موازنۀ پرداختها،
موازنۀ ارزی، حساب سرمایه، ارزیبری،
ارزاندوزی، مزیت‌های نسبی و مطلق
برنامه باید در دو مرحله و به شرح ذیر
تهیه و برای بررسی، تعدیل و تصریف در

استفاده از منابع طبیعی، خصوصی سازی
بنگاهها و شرکتهای دولتی.

۶- تعیین سیاستهای کلان
اقتصادی: مانند سیاست مالی، پولی و
بازرگانی و سیاستهای ارزی و نظام ارزی،
نحوه دخالت در بازار ارز، سیاستهای
گمرکی، سیاستهای کنترل قیمت،
سوییدهای مصرفی و تولیدی، تعریفه و
موانع گمرکی، سیاستهای اعتباری،
سیاستهای اشتغال زایی، سیاستهای
تسوییع درآمد، سیاستهای جمعیتی،
سیاستهای زیست محیطی.

۷- تعیین ضوابط تخصیص و میزان
امکانات کلی تخصیص یافته به بخش‌های
برنامه.

۸- سازماندهی نظام ارزشیابی جامع:
به منظور فراهم شدن امکان ارزیابی
عملکرد و برقراری مکانیزم‌های انگیزشی
متناسب در فرآیند برنامه، سازماندهی یک
نظام ارزشیابی و انگیزشی جامع که کلیه
فعالیت‌های برنامه‌ریزی را در سطوح کلان،
بخشی و طرح و پروژه را در برگیرد الزامی
است. سازمان برنامه و بودجه موظف است
از زمان شروع برنامه چنین نظمی را طراحی
و برای بررسی و تصویب به مجلس ارائه
نماید. این نظام باید حتی المقدور ساده و در
حد قابلیت‌های اجرائی کشور بوده و حداقل
دارای ویژگیهای زیر باشد.

- نسبت به کلیه سطوح برنامه فواید
باشد.

مثل نرخ رشد تولید ناخالص داخلی و
ترکیب تولید ناخالص داخلی، نرخ تورم،
جمعیت و نرخ بیکاری، بیکاری آشکار،
بیکاری پنهان، کارآئی برحسب کلان و
بخش‌های اقتصادی، نسبت I/GDP ،
 T/GDP ، نرخ ارز (باسناریوهای مختلف)،
رشد تولید در کارگاههای بزرگ تولیدی،
ضریب جیتی، بهبود تامین اجتماعی، توجه
به محیط زیست، نرخ پسانداز، نرخ رشد
تقدینگی، نرخ رشد بخش‌های اقتصادی،
شاخص قیمت‌های خصمی GDP و عده
فروشی، تراز پرداختها، تغییر در خالص
داراییهای خارجی، موازنۀ ارزی، درآمدهای
نفتی، صادرات غیر نفتی، واردات، خالص
حساب سرمایه، کسری بودجه (BD)،
نسبت سرمایه‌گذاری به تولید ناخالص
داخلی، تغییرات هزینه‌های مصرفی کل و
سرانه سرمایه‌گذاری ناخالص داخلی
(دولتی و خصوصی) بدھی بخش دولتی و
خصوصی به سبیتم بانکی، تحول اشتغال
در بخش‌های مختلف اقتصادی، سهم
هزینه‌های عمرانی در کل هزینه‌های دولت،
تسهیلات اعطایی به بخش غیر دولتی.

۵- تعیین استراتژیهای کلان برنامه:
مشخص نمودن استراتژی‌های شناخته شده
اقتصادی در تدوین برنامه مثل تشویق
 الصادرات، جایگزینی واردات، بخش غالب،
قطب رش، نیازهای اساسی، رشد موزون،
تمرکز در صنایع سبک و سنگین، اولویت
دادن بخشی به بخش دیگر در اقتصاد، نحوه

- قادر به سنجش کمی‌ی برنامه در تمام فعالیتهای مصوب مجلس باشد.

- سلسله مراتب تهیه، فرآوری و تحلیل آمار و اطلاعات در آن مشخص و مناسب با مسئولیتهای نهادها و سازمانهای ذیربیط باشد.

- نظام گزارش دهنده و بازخور در آن به نحوی طراحی شده باشد که علاوه بر امکان ارزشیابی امکان تبدیل بهبود فعالیتها را دارا باشد.

- مقایسه عملکردها با پیش‌بینی‌ها و اهداف در زمانهای مناسب انجام شده و به مراجع ذیربیط گزارش شود.

- مراتب و سطوح تشویق و تنبیه مناسب با عملکرد و چگونگی اعمال آن بطور سیستمی پیش‌بینی شده باشد.

در مرحله دوم گامهای زیر برداشته می‌شود:

۱- مروری بر وضعیت موجود هر بخش

۲- مدل اقتصادی بخش و فرضیات مدل هر بخش

۳- تعیین اهداف کیفی و کمی بخش‌های برنامه

۴- تعیین استراتژیهای توسعه هر بخش در برنامه

۵- تعیین سیاستهای توسعه هر بخش در برنامه

۶- تقسیم بخش به زیربخش‌های ممکن

۷- شاخص‌های ارزیابی اهداف بخش

برنامه ریزی زیربخشها:

۱- ضوابط تخصیص منابع برنامه به زیربخشها

۲- تعیین اهداف کیفی و کمی زیربخشها

۳- تعیین استراتژی توسعه زیربخشها

۴- تعیین سیاستهای توسعه زیربخشها

۵- تعیین سهم هر زیربخش از منابع بخش

۶- تعیین ضوابط تخصیص منابع به مناطق، طرحها و پروژهای هر زیربخش

۷- تعیین نقش و محدوده فعالیت دولت در هر بخش و زیربخش

۸- تعیین نقش و محدوده بخش خصوصی در هر بخش و زیربخش

۹- تعیین نقش و محدوده بخش تعاونی در هر بخش و زیربخش

توجیه اقتصادی و مالی طرحهای عمدۀ بالای رقم ریالی معین:

۱- سنجش فرایند و پیشگیری از خسارتها

۲- هزینه‌های پرداختی

۳- هزینه‌های پنهان

۴- زمان بندی پروژه‌ها